

Провідні ЗМІ не перевірили першоджерела і обмовили Україну

Як десятки світових медіа поширили брехню про те, що у Києві перейменовують вулиці на честь відомих нацистів-колаборантів і вбивць.

Вкотре Україна опиняється в центрі світової уваги. На жаль, знову скандальної.

Директор Українського єврейського комітету Едуард Долинський на своїй сторінці у фейсбук написав ось таку неперевірену (а насправді брехливу) інформацію:

«Депутаты Киеврады назвали улицу в честь массового убийцы, палача и карателя ИВАНА Павленко – нацистского коллаборанта, военного преступника, коменданта украинской вспомогательной полиции и командира 109-го батальона вспомогательной полиции СС» <http://bit.ly/20f14iC>

Це брехня. Вулицю перейменували на шану іншої людини – ВІКТОРА Павленка, громадсько-політичного та військового діяча, генерал-хорунжого армії УНР. До цього часу вулиця носила проектну назву Ягідна. Але, оскільки така вже існує в іншому районі столиці, вирішили обрати альтернативний варіант <http://bit.ly/32Q0htM>, <http://bit.ly/2rKQMPR>

Біда в тому, що допис Долинського бездумно і без перевірки фактів процитували десятки активістів, так званих антифашистів, єврейських організацій, ЗМІ з різних країн, а головним чином – міжнародне інформаційне агентство The Associated Press:

«Директор Українського єврейського комітету жорстко розкритикував рішення законодавчого органу столиці України про надання вулицям імен нацистських колаборантів <http://bit.ly/2rKNkER>

Новину агентства без фактчекінгу підхопили інші впливові видання – The Washington Post <https://wapo.st/2Xc6D5C>, The New York Times <https://nyti.ms/20b647W>, американський новинний телеканал ABC News <https://abcn.ws/320oBMF> і навіть українська англomовна газета Kyiv Post <http://bit.ly/2q4QFya> Всі вони дослівно процитувало опублікований текст інформагентства.

А все чому? Знову журналісти роблять новину, що базується виключно на дописі в соціальній мережі. При чому коментар дають тільки однієї сторони – директора Українського єврейського комітету. Інша сторона представлена просто: «Від української влади не було негайної реакції». Тобто запит може й надіслати, а от миттєвої відповіді не дочекалися...

Долинський знову підлив масла у вогонь: «Associated Press

пишет о переименовании улицы в Киеве в честь нацистского коллаборанта, а украинские СМИ хранят полное и абсолютное молчание» <http://bit.ly/32NYm8U>

Щоправда потім він оновив свій попередній допис: «Пишут, что, возможно, улица названа в честь генерала Виктора Павленко, а не генерала Ивана Павленко. Пока нет официального объяснения Киеврады. Пытаюсь получить объяснение».

Насправді вся інформація щодо найменувань була розміщена у відкритому доступі на офіційному порталі Київської міської ради задовго до прийняття рішення.

Попри це Київській міській раді таки довелося відбиватися від цієї навали дезінформації. Вчора на сайті опублікували роз'яснення:

«Деякі публічні особи поширили власні здогадки, що вулицю названо ім'ям Івана Павленка, чим спричинили негативний резонанс у міжнародному медіа-просторі. Тему жваво підхопили не лише російські пропагандистські ЗМІ, а й авторитетні міжнародні видання, що негативно вплинуло на імідж Києва та України в цілому.

Ми поважаємо думку кожного громадянина, однак переконливо просимо не поширювати фейки та радимо звертатися за роз'ясненнями до офіційних джерел» <http://bit.ly/2QjvZwV>

UPD: New York Times написали про помилку. Скріншот – у коментарях.

Звісно, цей текст не поспішають тиражувати міжнародні інформаційні агентства. Згадані ЗМІ не дають спростування поширеним фейкам. Принаймні так само нехайно, як їм хотілося отримати відповідь української влади на свої запити. Продовжує мовчати і пан Долинський, якому вже пояснили, що його слова фейкові.

Все це схоже на сплановану інформаційну диверсію. Особливо якщо зауважити, що імпульс брехливій новині за дивним збігом

обставин дала саме російська редакція The Associated Press – «MOSCOW (AP)»

«Ми опублікували спростування. Далі сподіваємося на підтримку ЗМІ», – сказала нам очільниця інформаційного управління КМДА Катерина Баранова.

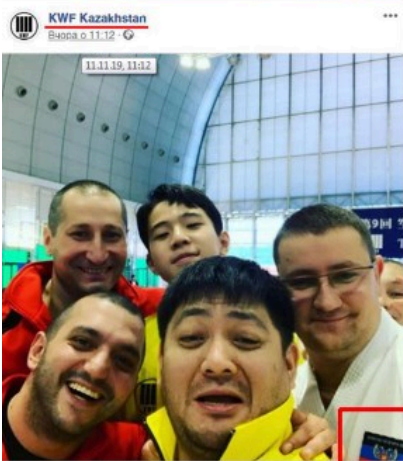
Як посібники терористів на чемпіонат з карате до Японії їздили

Ви просили з'ясувати про каратистів так званої днр і чемпіонат Японії з карате. Ось що можемо розказати.

З чого все почалося?

У соцмережах активно поширюють новину, ніби «каратисти з «ДНР» завоювали кубок світу KWF в Японії». На фотографіях вони позують з медалями та прапором окупантів. Навіть протоколи змагань додаються, на яких так і написано – Donetsk People.

За якими
паспортами
в'їхали до Японії?

2019 The KWF World Cup
November 7-10, Tokyo, Japan

Category: Bix, Veteran B (60 to 69 years old)

Rank	Name	Nation
1st	Wataru Nishida	Japan
2nd	Yoshihiro Kato	Japan
3rd	Yoshihiro Kato	Japan
4th	Yoshihiro Kato	Japan
5th	Yoshihiro Kato	Japan
6th	Yoshihiro Kato	Japan
7th	Yoshihiro Kato	Japan
8th	Yoshihiro Kato	Japan
9th	Yoshihiro Kato	Japan
10th	Yoshihiro Kato	Japan
11th	Yoshihiro Kato	Japan
12th	Yoshihiro Kato	Japan
13th	Yoshihiro Kato	Japan
14th	Yoshihiro Kato	Japan
15th	Yoshihiro Kato	Japan
16th	Yoshihiro Kato	Japan
17th	Yoshihiro Kato	Japan
18th	Yoshihiro Kato	Japan
19th	Yoshihiro Kato	Japan
20th	Yoshihiro Kato	Japan
21st	Yoshihiro Kato	Japan
22nd	Yoshihiro Kato	Japan
23rd	Yoshihiro Kato	Japan
24th	Yoshihiro Kato	Japan
25th	Yoshihiro Kato	Japan
26th	Yoshihiro Kato	Japan
27th	Yoshihiro Kato	Japan
28th	Yoshihiro Kato	Japan
29th	Yoshihiro Kato	Japan
30th	Yoshihiro Kato	Japan
31st	Yoshihiro Kato	Japan
32nd	Yoshihiro Kato	Japan
33rd	Yoshihiro Kato	Japan
34th	Yoshihiro Kato	Japan
35th	Yoshihiro Kato	Japan
36th	Yoshihiro Kato	Japan
37th	Yoshihiro Kato	Japan
38th	Yoshihiro Kato	Japan
39th	Yoshihiro Kato	Japan
40th	Yoshihiro Kato	Japan
41st	Yoshihiro Kato	Japan
42nd	Yoshihiro Kato	Japan
43rd	Yoshihiro Kato	Japan
44th	Yoshihiro Kato	Japan
45th	Yoshihiro Kato	Japan
46th	Yoshihiro Kato	Japan
47th	Yoshihiro Kato	Japan
48th	Yoshihiro Kato	Japan
49th	Yoshihiro Kato	Japan
50th	Yoshihiro Kato	Japan
51st	Yoshihiro Kato	Japan
52nd	Yoshihiro Kato	Japan
53rd	Yoshihiro Kato	Japan
54th	Yoshihiro Kato	Japan
55th	Yoshihiro Kato	Japan
56th	Yoshihiro Kato	Japan
57th	Yoshihiro Kato	Japan
58th	Yoshihiro Kato	Japan
59th	Yoshihiro Kato	Japan
60th	Yoshihiro Kato	Japan
61st	Yoshihiro Kato	Japan
62nd	Yoshihiro Kato	Japan
63rd	Yoshihiro Kato	Japan
64th	Yoshihiro Kato	Japan
65th	Yoshihiro Kato	Japan
66th	Yoshihiro Kato	Japan
67th	Yoshihiro Kato	Japan
68th	Yoshihiro Kato	Japan
69th	Yoshihiro Kato	Japan
70th	Yoshihiro Kato	Japan
71st	Yoshihiro Kato	Japan
72nd	Yoshihiro Kato	Japan
73rd	Yoshihiro Kato	Japan
74th	Yoshihiro Kato	Japan
75th	Yoshihiro Kato	Japan
76th	Yoshihiro Kato	Japan
77th	Yoshihiro Kato	Japan
78th	Yoshihiro Kato	Japan
79th	Yoshihiro Kato	Japan
80th	Yoshihiro Kato	Japan
81st	Yoshihiro Kato	Japan
82nd	Yoshihiro Kato	Japan
83rd	Yoshihiro Kato	Japan
84th	Yoshihiro Kato	Japan
85th	Yoshihiro Kato	Japan
86th	Yoshihiro Kato	Japan
87th	Yoshihiro Kato	Japan
88th	Yoshihiro Kato	Japan
89th	Yoshihiro Kato	Japan
90th	Yoshihiro Kato	Japan
91st	Yoshihiro Kato	Japan
92nd	Yoshihiro Kato	Japan
93rd	Yoshihiro Kato	Japan
94th	Yoshihiro Kato	Japan
95th	Yoshihiro Kato	Japan
96th	Yoshihiro Kato	Japan
97th	Yoshihiro Kato	Japan
98th	Yoshihiro Kato	Japan
99th	Yoshihiro Kato	Japan
100th	Yoshihiro Kato	Japan

Це правда, але з зауваженнями. З 7 по 10 листопада в Токіо дійсно відбулися Світова конференція та дев'ятий Кубок світу з каратеномічі <http://bit.ly/2CE6MoP> Серед учасників – представники Польщі, Болгарії, Литви, Казахстану, Чехії, Бразилії, Росії та інших країн. У списках також були люди, яких записали як делегатів «Donets People».

Що не так?

1. KWF – Всесвітня Федерація Каратеномічі, маловідома японська організація карате, яка просто дозволяє собі в назві носити слово «world» (світова, всесвітня). На їхньому сайті дійсно є інформація про нещодавно розіграний кубок. Проте будь-якої додаткової інформації про цей захід нам не вдалося знайти. Сторінка організації у фейсбуці востаннє оновлювалася 2015 року <http://bit.ly/376z75t> Це не означає, що події не було.

Просто її погано висвітлювали. Натомість на російських сторінках і ЗМІ про це говорять найбільше.

2. KWF – лише одна з багатьох організацій, які проводять різні кубки з карате. Тому не можна стверджувати, що «Японія визнала ДНР», як це зробили деякі українські ЗМІ та активісти. Ці змагання – всього-навсього приватна ініціатива.

Цілком можливо, що заявку подавали як команда від «ДНР». А організатори без задньої думки її затвердили. Інакше важко пояснити, чому допустили терористичну символіку під час проведення кубку.

Важливо інше – за якими паспортами спортсмени заїхали до Японії. Точно не за фейковими. Це або українські, або російські документи. І якщо це російські – тоді це вже дипломатичний скандал. Адже таким чином Японія визнає нав'язане українцям з окупованих територій російське громадянство.

3. Масштаб чемпіонату можна уявити за відео: <http://bit.ly/2X9S9TI>, <http://bit.ly/32DXJPm>, <http://bit.ly/2QlPoxr>, <http://www.kwf.jp/> За першим посиланням можна впізнати ракурси, з яких були зроблені розтиражовані фото спортсменів-зрадників. У руках вони тримають той самий прапор.

4. Жодних спортсменів із якихось «ДНР» або «Donets People» на цьому заході не було. Всі згадані переможці – громадяни України. Принаймні немає інформації, що вони змінили громадянство. Каратистка Анна Медведева (на фото по центру) мешкає в Донецьку, Володимир Сидоров (ліворуч) теж донечанин, тренер цієї «збірної» Андрій Медведєв родом із Макіївки (на фото праворуч).

До речі, Медведєв справді є заслуженим тренером. Але України. Раніше він уже представляв терористів на міжнародному чемпіонаті світу з карате за версією IJKA, що проходив у Туреччині. Нині перебуває в списках Миротворця як посібник терористів. Але не за спортивну діяльність. Він до всього

іншого представляє окупаційну адміністрацію Російської Федерації в окупованій Донецькій області <http://bit.ly/34V13am>

Ще один делегат – Юрій Мартинов з Донецька. На фото позує зі збірною Казахстану. В базі Миротворця, як і Медведєв, числиться зрадником батьківщини. Теж активно співпрацює з окупантами, обіймає посади в окупаційній адміністрації <http://bit.ly/32I7CeQ>

Ми направили запити до МЗС України та посольства Японії в Україні з проханням роз'яснити ситуацію. Щойно отримаємо відповідь – опублікуємо в коментарях.

UPD: На цей інцидент щойно відреагувало посольство України в Японії. Дипломати підтверджують факт запрошення для участі в турнірі спортивної команди, тренувальний клуб якої розташований на території тимчасово окупованої частини Донецької області.

«Посольство України привернуло увагу МЗС Японії до зазначеного факту та передало японській стороні ноту з викладенням відповідної офіційної позиції української сторони. Позиція Японії щодо безумовної підтримки суверенітету та територіальної цілісності нашої держави є послідовною та незмінною, і тому оприлюднені деякими ЗМІ спекуляції щодо можливої зміни цієї позиції японського уряду не мають жодних підстав», – заявили в посольстві.

Дипломати звертають увагу, що «Всесвітня федерація каратеноміті» є приватною організацією, її напрямок карате є маловідомим як в Японії, так і загалом у світі <http://bit.ly/351NPQA>

Чому закордонні ядерні відходи не потраплять в Україну

Знову брехня! Російські тролі вкотре намагаються залякати українців чутками про ядерні відходи, які нібито США планують утилізувати на території України. До нас звернулося багато стурбованих читачів – просять розібратися.

Заспокойтеся. Перевезення в Україну радіоактивних відходів з інших держав ЗАБОРОНЕНО законом <http://bit.ly/2NHszCg> (стаття 53). Крім тих, що утворилися внаслідок наданих Україні послуг.

Цей фейк запустили ще кілька місяців тому російські ЗМІ. При

чому посилалися вони на терористів з ОРДО. Тепер їхня брехня перекочувала в соціальні мережі. На жаль, її охоче підхопили довірливі українців або відверті зрадофіли. Перепости вимірюються вже десятками тисяч.

Міф 1

«Екс-президент Порошенко уклав контракт з Міністерства енергетики США на поховання в Україні американських ядерних відходів. Для цього і зводиться комплекс Вектор, саме там і буде відбуватися поховання відпрацьованого палива. Після переробки ці відходи будуть поховані на об'єкті під назвою Лот-3. У нього вже завантажені перші контейнери».

РОЗ'ЯСНЮЄМО

– Україна не має жодних домовленостей про утилізацію чужих ядерних відходів на своїй території. Ба більше – Україна сама попросила НАТО про допомогу у ліквідації власних радіоактивних відходів. Ці роботи вже почалися, при чому за угодою, підписаною ще 2013 року <http://bit.ly/32Ax990>

– Будівництво комплексу «Вектор» було узгоджене ще в 1998 році. Вже хоча б тому Порошенко не міг бути ініціатором його зведення.

Сховище твердих радіоактивних відходів ЛОТ-3, прийняте в експлуатацію у 2008 році. Побудоване на кошти Єврокомісії. Розраховане на 55000 м3 відходів, що мають надходити з переробних заводів, розташованих на ЧАЕС <http://bit.ly/2Q8pb5f>

– Ядерні відходи і відпрацьоване паливо – не одне й теж. Відходи утилізуються назавжди. Відпрацьоване ядерне паливо в майбутньому може бути використане для виробництва нового палива та виробництва електроенергії <http://bit.ly/2Cywmvs>

Міф 2

«Рішення про створення ядерного звалища приймалося без опитування жителів України і Київської області зокрема, чи

згодні вони на такі ризики».

РОЗ'ЯСНЮЄМО

Громадяни України можуть не тільки брати участь в обговоренні законопроектів щодо ядерної енергії, а й вносити свої пропозиції щодо розміщення, проектування, спорудження, експлуатації та зняттям з експлуатації ядерних установок, джерел іонізуючого випромінювання <http://bit.ly/2NHszCg> (розділ II).

Висновки:

1. Ядерних відходів високого рівня радіоактивності, в т. ч. відпрацьованого ядерного палива, не так вже й багато. Його без проблем можна зберігати, наприклад, безпосередньо біля АЕС у спеціальних цистернах <https://youtu.be/Ydj4k615wDg>

2. Радіоактивних відходів низького рівня радіоактивності – багато. Але вони не потребують настільки сильного екранування. Головне – аби не намокли, інакше радіоактивні речовини можуть потрапити в ґрунтові води. Такі відходи легко зберігати, наприклад, закопавши у пустелі. В США чотири таких сховища і везти відходи аж в Україну їм немає жодного сенсу <https://youtu.be/KnxksKmJa6U>

3. Якщо ви хочете спростувати брехню – не поширюйте фейковий допис. Цим ви тільки додаєте йому популярності. Краще зробіть прінтскрін і вже разом зі спростувальним текстом – розміщуйте в соцмережах.

А ще краще – поділіться нашим дописом з друзями. Нехай і вони знають, що до чого. І так – ми ж є в інстаграмі – @Потойбікновин та в телеграмі <https://t.me/behindtheukrainiannews>

Як російська електроенергія знову потрапила на український ринок

Через імпорту російської електроенергії екс-нардеп Олег Ляшко почувився з депутатом фракції «Слуга народу» Андрієм Герусом <http://bit.ly/33qmJLf>, <http://bit.ly/33qADwS> Не вдаватимемося в тонкощі чвари, з'ясуємо тільки чи дійсно Україна закуповує електроенергію в РФ і чим це загрожує.

Так, правда. Від початку жовтня Україна поновила комерційний імпорту електроенергії з Росії <http://bit.ly/2CuvyYD> Факт підтвердили оператори ринку в обох країнах. Востаннє російську електроенергію закуповували ще 2015 року на ринку «на добу

наперед».

Скільки купуємо?

Україна купувала в Росії минулого місяця в середньому 4,12 млн.кВт·год. Це багато чи мало? Це менше 1% від максимальної потужності, яку споживає Україна за добу.
у <http://bit.ly/2Kp46Qv>

А от 1-3 листопада імпорт з РФ зріс у 3 рази – до 12 млн.кВт·год <http://bit.ly/2NTr8zT> За рік такими темпами «накрапало» б 4,38 млрд кВт·год.

Зараз Герус каже, що після 15 листопада Україна перестане купувати російську електроенергію. Але чи так буде – побачимо.

А скільки ж закупляли електроенергії у 2015 році?

Почнемо з того, що у 2015 році вітчизняні електростанції разом виробили 163 млрд.кВт·год <http://bit.ly/33zuxKA> З них спожито – 118,7 млрд кВт·год. Решта – на експорт. Найбільше електрики витрачають металургійна промисловість і населення, найменше – будівництво <http://bit.ly/2CvVRxp> Того ж року імпортувала Україна з РФ 2 млрд 295,9 млн.кВт·год електроенергії з Росії. Це 1,4% від виробленої в Україні <http://bit.ly/2pSsnqL>

Чому почали купувати зараз?

Це стало можливим завдяки закону №1084 <http://bit.ly/2JXX0Cc>, який вносить зміни до закону «Про ринок електричної енергії» <http://bit.ly/36JXeq2> Зокрема з подачі Геруса була вилучена частина восьмої статті 67, що дозволило вільно імпортувати електроенергію з Росії.

Хоча ринок стартував тільки в липні цього року, сам закон ухвалили ще 2017 року. За ним ліквідовується спільний «казан», коли всі виробники продають струм ДП «Енергоринок» за встановленою держціною.

Чому потрібен ринок електроенергії?

Вартість електроенергії за новими правилами залежатиме від обсягів споживання, графіків розрахунків, платіжної дисципліни та споживання в розрізі доби. Також запроваджується біржа з продажу електроенергії.

Не встиг закон набрати сили, як від парламентарів посипалися зміни до нього.

Наразі у Верховній Раді зареєстровано одразу чотири законопроекти. Серед них – і про скасування так званої «восьмої поправки», яка дозволяє закуповувати російську електроенергію. При чому – в двох редакціях.

Друзі, ми отримали десятки повідомлень від вас з проханням пояснити ситуацію з електроенергією. Не претендуємо бути останньою інстанцією, тому поки відповіли на найбільш поширені запитання, а також відправили сьогодні запити на інформацію в різні держустанови, щоб зібрати додаткову інформацію. Поки відповіли на частину питань. Якщо щось не так – пишіть у коментарях)

**Навіщо Портнов став
„журналістом“?**

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Слідкуйте за руками

Тут спочатку було багато нецензурної лексики. Зараз ми викладемо суть ситуації, а ви напишіть, що думаєте з цього приводу в коментарях.

Впізнаєте дядька на фото?

Це Андрій Портнов. Колишній депутат і ексзаступник голови Адміністрації Президента за часів Януковича. Після розстрілів на Майдані виїхав з України і повернувся 19 травня цього року напередодні інавгурації Володимира Зеленського. Програма Схеми: корупція в деталях – RFERL на Радіо Свобода зараз готує журналістське розслідування щодо зв'язків Портнова і теперішньої влади. Журналісти-розслідувачі вели за ним спостереження, яке він помітив.

Що робить Портнов у відповідь? Ні, він не пише заяву, наприклад, про втручання в особисте життя, він викладає повні

паспортні дані, домашню адресу, номери авто, а також дані, які свідчать про стеження місцем проживання водія впродовж кількох днів. <http://bit.ly/2PKDoFl>

Юристка ІРРП – Інститут розвитку регіональної преси Людмила Панкратова пояснює: «Небезпека для журналістів полягає в тому, що ці персональні дані було отримано з офіційних, але не відкритих джерел – від утримувача персональних даних. Наприклад, дані паспорта. Це загрожує безпеці усієї редакції. З огляду на те, що влада всіляко намагається знецінити роботу журналістів, це може бути сигналом до неправомірних дій відносно працівників редакції. Більше того, така поведінка Портнова дає сигнал і джерелам, оскільки сприймається як можлива атака на журналістів».

Більше того, Портнов виклав номери ще трьох автівок редакції і «роз'яснив», що всі, хто виявить ці авто, мають право дати силову відсіч їх незаконній діяльності. Крім того, він обіцяє надати цим людям безкоштовну юридичну допомогу.

А тепер слідкуйте за руками: Портнов 3 листопада почав вести передачу на каналі 112 Україна. У своєму ж телеграм-каналі він пише, що «став журналістом і ведучим, офіційно оформив документи і приступив до роботи». <http://bit.ly/2oLpNT7>

Сьогодні ми разом із провідними медійними та правозахисними організаціями підписали відкриту заяву і закликали українську владу та правоохоронців притягнути до відповідальності Андрія Портнова за погрози журналістам передачі Схеми, публікацію «їхньої детальної особистої та персональної інформації», а також «аналізом приватного життя і ненав'язливим супроводом в темний час доби». <http://bit.ly/2W0isPi>

Через три години у своєму телеграм-каналі Портнов робить пост, де викладає персональні дані іншого водія: повні паспортні дані, ІНН, домашню адресу.

А тепер вишенька на торті: у цьому ж пості він повідомляє, що публікує цю інформацію в рамках роботи над редакційним

завданням 112, бо повинен “інформувати суспільство про протиправну діяльність осіб, які займаються незаконною оперативно-пошуковою діяльністю”. І одразу ще одна вишенька – до пари, як-то кажуть: “Будете мешать моей журналистской деятельности, иницируем привлечение по ст. 171 УК “Препятствование законной профессиональной деятельности” и 182 УК “Незаконный сбор, хранение, использование и распространение конфиденциальной информации о лице”. Каже, що статті переписав із спільної заяви медійників.

Так от, одразу верифікуємо інформацію, бо бреше. У заяві йдеться про 171 статтю і про 345-1 ККУ (погроза або насилля щодо журналіста). Про 182 статтю нема ні слова.

Якщо так підгорає і він вдається до таких кроків, певно є що ховати пану Портнову, а журналісти Схем йдуть по правильному сліду.

Детектор медіаZMINA. Центр прав людиниІнститут Масової Інформації (IMI)Internews UkraineПо той бік новин @Інститут розвитку регіональної преси, Радіо НВГромадське радіо

Хто і навіщо викинув під Києвом сотні буханок „українського“?

#нампішуть

На перший погляд здається, що це купа каміння, вкритого мохом. Або бронзові кружальця, які окислилися під дощем. Насправді ж – це запліснявілий «український» хліб. Читачка Руслана Кравченко цікавиться, чи справжнє фото.

ФОТО
СПРАВЖНЄ

ПО ТОЙ БІК НОВИН

Так, фото справжнє. Його зробив мешканець Білої Церкви Олександр Демінський в урочищі Товста на Київщині (див. мапу в першому коментарі). Просто посеред лісу невідомі висипали гору зіпсованого хліба. Він і досі там лежить.

«Думаю, це якийсь хлібзавод вивіз повернення з крамниць на околиці. Зі мною вже зв'язалася представниця білоцерківської поліції, завтра (йдеться про понеділок 4 листопада – ред.) поїдемо на місце пригоди. Обіцяють провести розслідування», – розповів нам Демінський.

Чоловік відкидає версію фб-користувачів про те, що це можуть

бути відходи, куплені для мисливських угідь – як харч кабанам на зиму, адже для мисливських угідь у лісі є годівниці.

Світлину миттєво підхопили численні спільноти в соціальних мережах. Люди обурюються, згадують Голодомор 1933 року, пишуть, що краще б хліб віддали нужденним, а не чекали, доки зіпсується.

Дослідники кажуть, що середньостатистична людина викидає 113 кілограмів їжі щороку. Наприклад, 94% опитаних американців зізналися, що залишають їжу в смітнику через прострочений термін придатності. 60% опитаних викидають їжу, бо сумніваються, чи безпечно її все ще їсти <http://bit.ly/34rT44g>

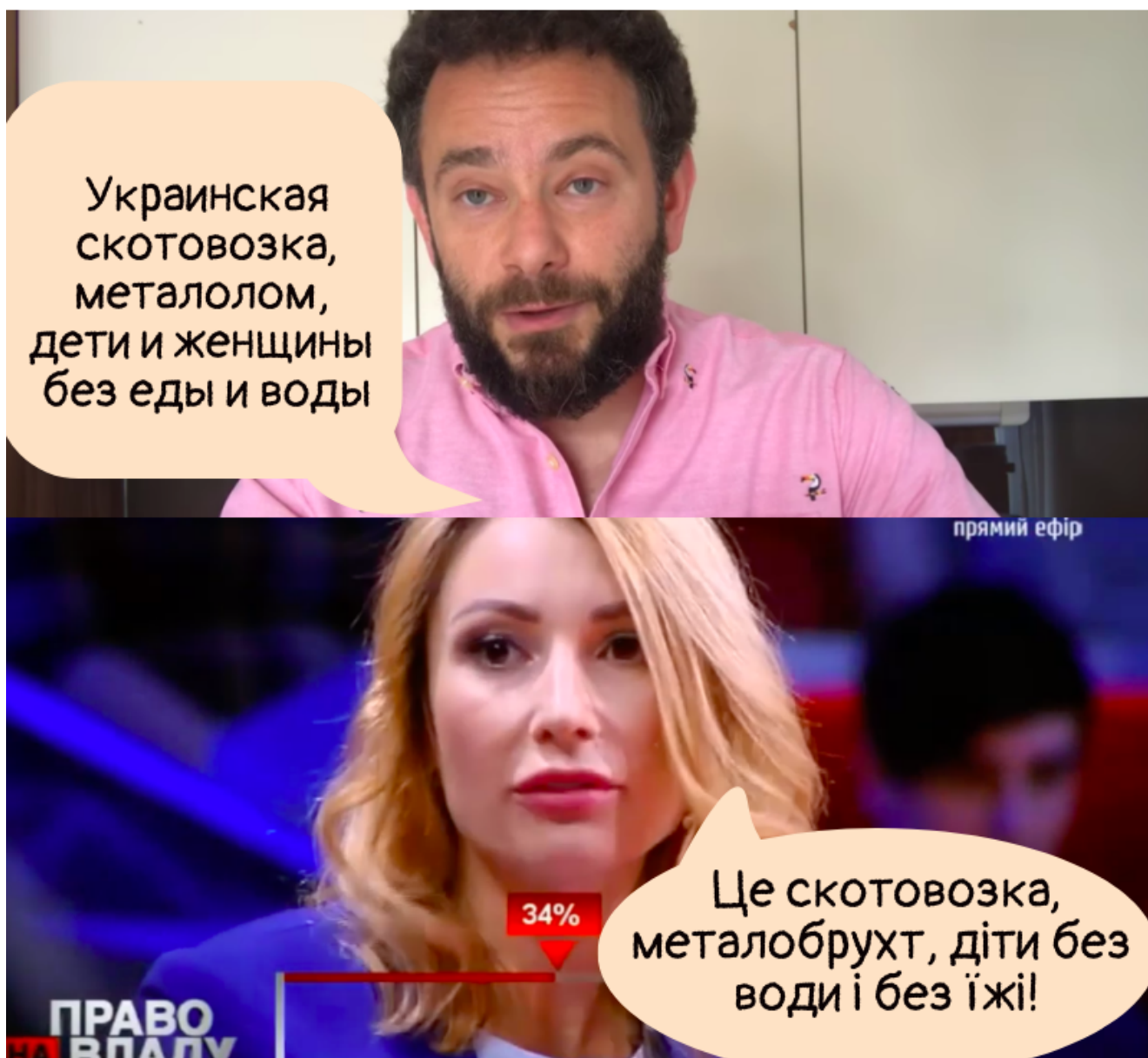
Якщо в Україні це часто сприймається з точки зору моралі, то в США – це радше питання раціонального використання ресурсів та заощадження. За підрахунками Американської молочної асоціації, сім'я з чотирьох чоловік може зекономити до \$2000, якщо викидितиме менше їжі. Цієї суми достатньо, аби нагодувати тисячі голодних людей.

P.S. Нам пригадався інцидент, що трапився під час візиту прем'єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньягу в Україну. Вийшовши із літака він, уже знайомий з українськими традиціями, відламав шматочок хліба, вмочив у сіль і надкусив, після чого передав скибку дружині Сарі. Вона кинула хліб на землю <http://bit.ly/2WF7lrN>

Українська скотовозка, металобрухт, діти і жінки без

їжі

ОДНАКОВИМИ СЛОВАМИ?

Сьогодні розглянемо невеличкий, але дуже цікавий кейс – як «простий» Баришівський суд призупинив дію ліцензії авіакомпанії SkyUp.

Коротко: туроператор JoinUp довгий час працював із авіакомпанією МАУ (Міжнародні авіалінії України). Потім зареєстрував власну авіакомпанію – першого в Україні лоукостера SkyUp. До речі, із наймолодшим флотом в нашої державі. <http://bit.ly/2NvvM6L><http://bit.ly/335z8E3> (середній вік – 11,5 роки).

Суд смт Баришівка, що на Київщині, вирішив припинити дію ліцензії пасажирського авіаперевізника SkyUp. Підстава – фейкова заява Оксани Пасенко. Це жінка, яка ніколи не літала за кордон і не планувала летіти. Жінка, яка просила 500 грн матеріальної допомоги у селищній раді, а сусіди збирали кошти – 3300 грн – на її лікування. Колегам із Схем вона сама розповідає про те, що ніколи не подавала на компанію до суду і звернулася до поліції із заявою, що невідомі особи подали в суд від її імені <http://bit.ly/36olXjK> Але нікого це не цікавить, судова тяганина триває.

До речі, сама заява ґрунтується на таких же фейкових фактах. Щоб ви розуміли: суд прийняв рішення на основі ніби-то відкладеного рейсу на три доби із аеропорту «Жуляни». А компанія, на той час, уже кілька місяців як не користувалася цим аеропортом. А затримки із рейсами в той день таки були, але всього на 4 години і з аеропорту «Бориспіль». Але кого цікавлять ті деталі...

Але це не все. Антимонопольний комітет почав штрафувати JoinUp та SkyUp. Спочатку за те, що компанія назвала себе «лідером ринку» (а назвала вона себе так, бо посіла перше місце а кількістю відправлених за кордон туристів). АМКУ вирішив, що це перебільшення і наклав штраф 68 тисяч гривень. Пізніше – оштрафував ще раз, але уже на 1,5 мільйони гривень, звинувативши компанію у «розміщенні недостовірних відомостей про виконання рейсів відомими та надійними авіаперевізниками». Вгадайте, що стало підставою для такого штрафу? Скріншот, електронний лист і міфічні телефонні дзвінки. <http://bit.ly/3364с6K>

Але ми хочемо звернути увагу на інше: як цю ситуацію «розгянали» кілька «лідерів думок»: Олександр Дубінський та Анна Романова (на той час депутат ВР від «Самопоміч»). Вони пишуть пости, розповідають на ефірах майже дослівно, оперуючи одними і тими ж тезами. Тільки Романова українською мовою, а Дубінський – російською. Меседж: SkyUp – скотовозка, металобрухт, жінки та діти без їжі, без води, без пледів

застягли в еропорту (а от на скільки часу – версії розходяться).

Як це можна пояснити?

Є таке поняття «меседж-бокс». Коли готують якусь піар-кампанію, прописують основні тези, які будуть «запускати» в інформаційний простір і через кого це робитимуть. Така собі інструкція. Наприклад, ви неодноразово бачили, як під різними постами користувачі залишають однакові коментарі – таким чином, ми можемо здогадуватися, що це боти. Раптом, хто пропустив фільм «Я – бот», то перегляньте <http://bit.ly/2qUYK8r>.

Це дуже схожа схема, тільки ведеться робота із так званими лідерами думок. Коли потрібно змінити думку до якогось явища, часто використовують так різних людей, які мають хороше охоплення у YouTube, Facebook або доступ до ефірів. Їм дають тези, якими вони мають говорити. Деколи стилістично адаптовані, деколи – ні. Часто можна побачити, як депутати від різних політичних сил або різні блогери одночасно говорять майже ідентичними словами. Таке трапляється. Коли оцим лідерам думок лінь переписувати все своїми словами або є чітка вказівка від замовника використовувати конкретні слова-маркери, щоб сформулювати певне ставлення до явища чи компанії.

Ні, ми не стверджуємо, що Дубінський і Романова користувалися одним і тим же меседж-боксом.

Залишимо вам два відео для перегляду та аналізу, кому цікаво:

Анна Романова на передачі «Право на владу» <http://bit.ly/2NsyNoo>

Олександр Дубінський у своєму влозі <http://bit.ly/2C1TLon>

Як журналісти запламували вчителів із Луганщини

Скільки можна постити фейки? Це буде історія про десятки медіа та фейсбук-користувачів, яким політичні погляди затьмарили розум і вони поширили брехню. Тут будуть і провідні канали, і відомі блогери, і факапи журналістів.

Зізнавайтесь: хто поширював зраду про те, що Зеленський зустрічався з вчителями неіснуючої школи?

Це брехня!

Перше. Школа існує. В країні зараз відбувається реформа освіти – саме тому у регіонах відбулася реорганізація навчальних закладів: як наслідок виникли опорні школи (як основні) та їхні філії (тобто, заклади, які юридично знаходяться у підпорядкуванні опорних). Саме тому у 2017 році є сотні записів про ліквідацію шкіл (а насправді, вони перейшли у статус філії). Більше про опорні школи і філії читайте тут <http://bit.ly/2q42vb7> А ось тут ви знайдете записи в Державній інформаційній системі освіти дані про школу <http://bit.ly/2pkEr30> Повна назва навчального закладу

«Золотівська філія I-II ступенів № 7 опорного навчального закладу „Золотівська загальноосвітня школа I-III ступенів №5 Попаснянської районної ради Луганської області».

Друге. Вчителі – справжні, вони ніякі не актори. Ми поспілкувалися із директором школи Галиною Єремєєвою, яка працює в навчальному закладі уже 31 рік. Вона підтвердила, що обидві вчительки, яких соцмережі і медіа назвали актрисами, таки вчителі, які багато років працюють у школі. Одна із них – це фахівець із обслуговування будівлі та вчитель трудового навчання Світлана Анатолівна Григор. Інша – Світлана Вікторівна Бурлакова, вчитель географії. Вони працюють у цій школі 26 і 10 років відповідно.

Перед тим, як спілкуватися із директоркою, ми повністю вивчили її сторінку у фейсбуці, усіх її друзів і знайшли практично всіх вчителів із фото. Сторінки справжні, створені задовго до зустрічі. Фото небагато, але вони є і дають чітке розуміння: ці дві вчительки не мають нічого спільного із тими, хто був на мітингу ЛНР у 2014 році.

Не даємо лінки на них, оскільки вважаємо це втручанням в особисте життя. Хочете – знайдете самі (усі вихідні дані ми уже вказали). Ближче до вечора отримаємо фото колективу, де є ці вчителі, і доповнимо матеріал. До речі, минулого року учні із Житомирської школи писали листи і збирали подарунки учням із цієї школи у Золотому. Про це зняли сюжет журналісти 5 каналу і тут – та ж директор Галина Єремєєва дає коментар. <http://bit.ly/2pW0xIm>

Ми також поспілкувалися із волонтерами та людьми, які особисто знають вчителів, а також їздять до цієї школи. І тут можемо багато чого розповісти, адже саме волонтери почали роз'яснювати, що це не фейк. <http://bit.ly/348Tqwx>

Ще один аргумент: Голова Луганської ОДА, Сергій Гайдай запрошує усіх охочих на екскурсію до «неіснуючої» школи <http://bit.ly/32W0KLU> Також він надав офіційну

інформацію про цю школу <http://bit.ly/2pmkjyq>

Якщо ви думаєте, що це все, то ні. Обозреватель і ще низка ресурсів у своїх матеріалах пишуть спростування, а наприкінці поширюють брехню: «Вскоре украинский волонтер Тим Златкин сообщил, что ему удалось получить паспортные данные некоторых из участников встречи с президентом. Выяснилось, что учителя являются гражданами РФ». До речі, пост самого Златкіна у фб набрав понад 11 тисяч реакцій та майже 7 тисяч репостів. УВАГА! У пості нема жодного слова ні про вчителів, ні про цю ситуацію. Просто медіа і фейсбук-мешканці видали бажане за дійсне <http://bit.ly/32XlwIm>

Ми поспілкувалися із Tim Zlatkin, який пояснив нам, що інформація стосується «активістів з російськими паспортами», які говорили про «важливість розведення військ» ще 7 жовтня на мітингу у Золотому. Саме з того часу він і займався тими провокаторами. Не будемо спойлерити – найближчими днями волонтер та блогер напише статтю для наших колег із InformNapalm.

Хочеться сказати ще багато чого, але давайте спочатку думати, тоді поширювати інформацію. Спочатку аналізувати і дивитися, як і хто це розганяє, а тоді робити висновки. Звертати увагу на першоджерела, а не на їх трактування іншими особами. Бо десятки медіа замість того, щоб перевірити інформацію із соцмереж, взяли і опублікували її...

P.S. Ну і хоч трохи треба дивитися на фото, на деталі у зовнішності людей перед тим, як поширювати всілякі нісенітниці.

Зарано тішитися: скільки держава виплатить за народження дитини?

Кілька читачів нас запитали, чи це правда і скинули лінк на ось цю публікацію.

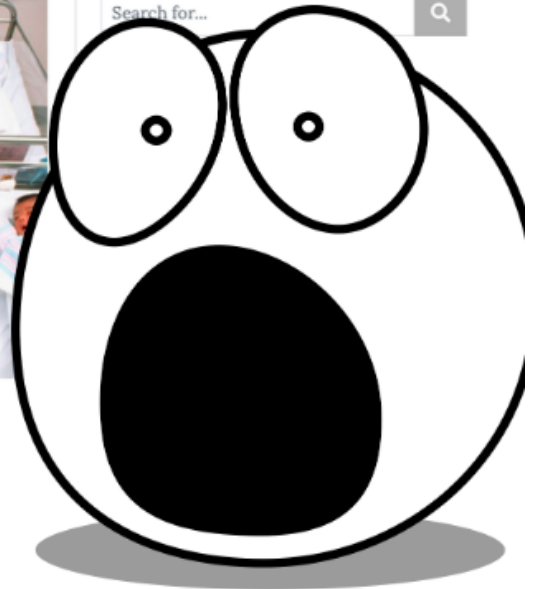
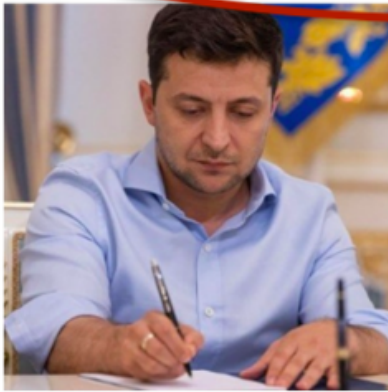
Перше: Зеленський нічого не підписував.

Друге: Зеленський тут ні до чого.

Третє і основне, по суті: 18 жовтня Верховна Рада у першому читанні ухвалила проект Державного бюджету на 2020 рік (ще буде друге і третє читання).

**Понад 400 тис грн. Підпис вже стоїть!
Зеленський вразив новою сумою виплат
при народженні дитини**

Ні, підпис не стоїть.

Ні, Зеленський тут ні до чого.

**Це лише пропозиція
до проекту бюджету**

Того ж 18 жовтня Парламент проголосував за Постанову із пропозиціями до бюджету 2020 рік (2000-П) <http://bit.ly/2BJ9Lft>

І от саме в цій Постанові є пункт 1.41, у якому вказано, що до другого читання Кабміну потрібно „Опрацювати питання щодо встановлення нових розмірів допомоги при народженні дитини“. Так, нардепи пропонують нові розміри при народженні дитини: 100 тис. грн – на першу дитину, 200 тис. грн – на другу дитину, 400 тис. грн – на третю і кожную наступну дитину. Спочатку пропонують виплачувати 25% суми одним платежем, а тоді – рівними сумами впродовж 36 місяців.

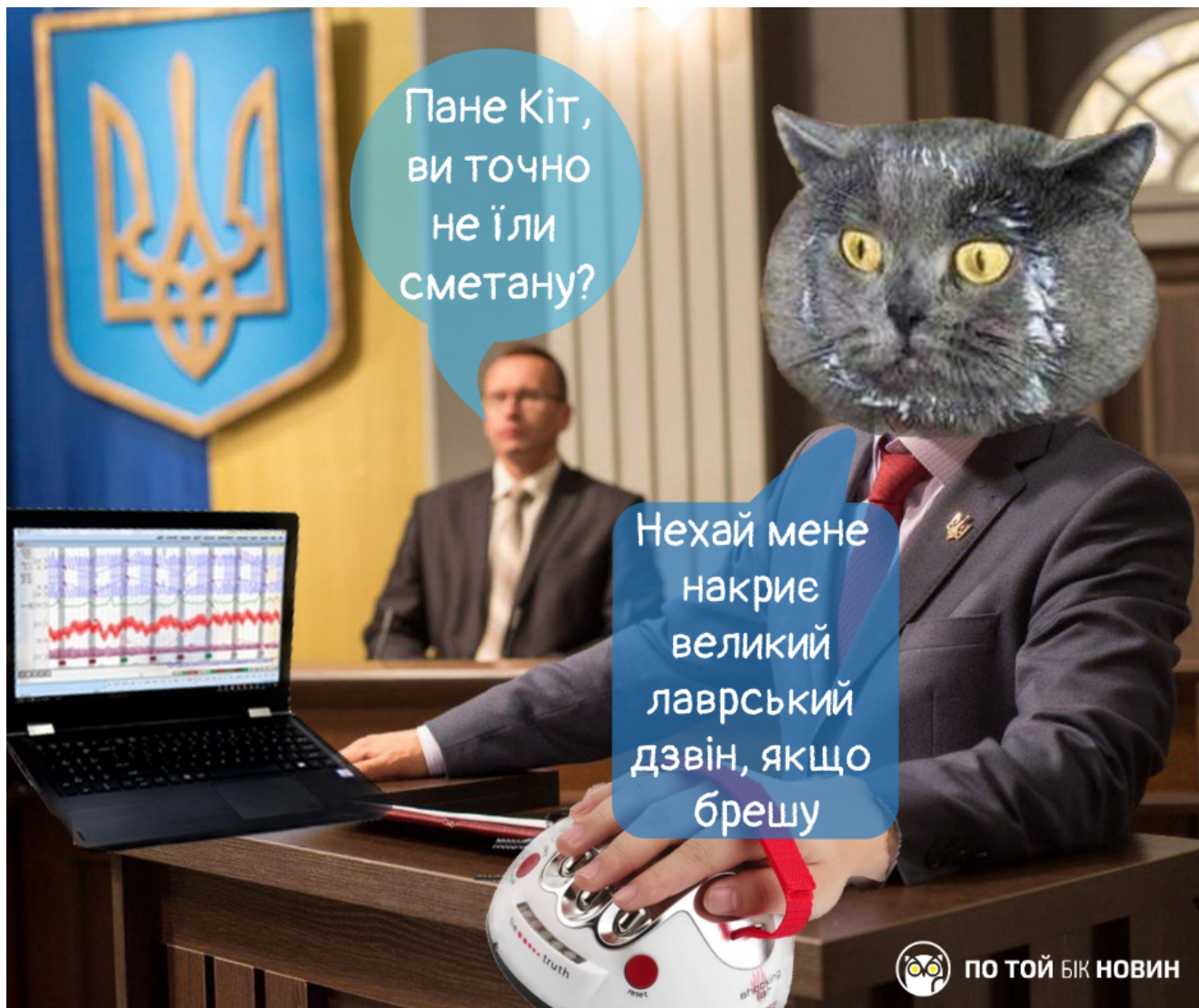
Чи буде прийнято ці пропозиції, ми дізнаємося, коли буде текст законопроекту про бюджет на 2020 рік.

Детектор брехні: що не так?

Показова історія Гаррі Ріджвея – серійного вбивці зі США, який у 1984 році легко пройшов перевірку на поліграфі та був звільнений. У 1987 році в нього взяли зразки слини та волосся. Пізніше їх використали для ДНК тесту, який і довів його вину в злочинах. 2001 року Гаррі знову заарештували <https://nyti.ms/2pSvD53>

Володимир Зеленський вважає, що чиновники, які працюють з грошима, а також низка нардепів мають пройти перевірку на поліграфі – в народі «детекторі брехні». Якщо процедура кине на когось із них тінь – ними займуться антикорупціонери <http://bit.ly/2MG9Q9P>

Тобто, під підозру потраплять ті, на кого вкаже пристрій, що реєструє різні показники організму людини, коли їй ставлять питання. Отримані параметри – лише сухі цифри. Все залежить від того, як їх трактує поліграфолог. Але чи можна довіряти його висновкам? Наукові дослідження свідчать – не можна.

1. Тести на поліграфі – хибні у третині випадків загалом. До невинних людей вони ще більш нещадні – існує 50% шанс, що він скаже, що чесна людина бреше (половина хибнопозитивних результатів). У той час як досвідчені брехуни можуть легко їх «хакнути». Про це свідчать дослідження авторства професора психології та психіатрії університету Міннесоти Девіда Ліккена, який послідовно виступав проти використання поліграфів кадровиками та іншими <https://go.nature.com/362SN9G>, <http://bit.ly/2PiGUXc>
2. Чим чесніше і, як наслідок, спокійніше відповідати на «контрольні» питання, за якими поліграфолог «калібруватиме» решту параметрів, тим більше шансів провалити основні. І навпаки – брехуни можуть обдурити тест, якщо приховано посилять фізіологічні реакції на

«контрольні» питання. Це можна зробити, наприклад, розв'язуючи подумки арифметичні задачі, думаючи над чимось хвилюючим і захопливим, затамовуючи дихання або просто кусаючи язика <http://bit.ly/2BGCQba>

3. Висновки Національної дослідницької ради США кажуть про те, що за весь час досліджень не знайдено жодних доказів достовірності поліграфа. Надмірна довіра до цих пристроїв при ухваленні державницьких рішень – це загроза національній безпеці. «Оскільки не існує особливої фізіологічної реакції людини на обман, не існує й надійного способу тестування для суджень про злочинну поведінку», – зазначає Леонард Сакс, доктор філософії з соціальної психології, дослідник поліграфу у Брандейському університеті <http://bit.ly/2PfIiKb>
4. Використання поліграфу не має сенсу при допиті людей, які щиро вірять у те, що кажуть, незалежно від того, наскільки правдивою чи адекватною є інформація. Тобто, якщо людина гордить маячню чи брехню, в яку щиро вірить (як, наприклад, свідки НЛО), поліграф покаже, що вона каже правду <http://bit.ly/342Ev7h>
5. Накопичені на сьогодні докази не підтверджують точність, дієвість чи ефективність використання поліграфів у попередженні рецидивів у сексуальних злочинах. Про це свідчать дослідження Джефрі Роскі, доктора філософії з кримінального права та магістра з біометрики при університеті центральної Флориди <http://bit.ly/2N8qrul>
6. Інші дослідження так оцінюють точність поліграфа:
 - винних правильно визначає у 74...89% випадків
 - винних хибно визначає як невинних у 1...13% випадків
 - невинних правильно визначає у 59...83% випадків
 - невинних хибно визначає як винних у 10...23% випадків<http://bit.ly/31H5GTp>, <http://bit.ly/32JnJK9>
7. Київський науково-дослідний інститут судових експертиз – перша і єдина державна установа в Україні, яка використовує поліграф в судовій експертизі. Щоб підкреслити точність своєї роботи, в інституті посилаються на Американську асоціацію поліграфологів.

Мовляв, за їхніми даними, ефективність прилада – близько 97%. Однак, дані цієї організації упереджені, оскільки її члени зацікавлені показати важливість своєї роботи. Про незалежні дослідження, які свідчать геть інше, в інституті не згадують <http://bit.ly/3426RhE>

8. У справі 1998 року Верховний Суд США вирішив, що відповідач не мав права долучати в якості доказів результати тестів поліграфа. Як зазначає Американська психологічна асоціація, рішення суду цитувало наукові дослідження про недостовірність таких тестів <http://bit.ly/2qJ66Mn>